

Jeg vender mig nu til det Punkt, hvori mit Forslag til § 1 afsviger fra, hvad der iøvrigt er foreslaaet. Saavel efter Udkastet som efter Udvalgets Forslag stiger Dyrctidstillæget med Gagen, saaledes at f. Ex. efter Fleertallets Forslag den gifte Embedsmand, der er lønnet med 600 Rbd., erholder et Tillæg af 100 Rbd., medens den Mand, der kun har 300 Rbd., maa lade sig nøie med 60 Rbd. Jeg kjender meget godt de Grunde, som her gjøres gjældende til Fordeel for dette Princip; men jeg kan ikke erkjende Rigtigheden af dem. Jeg kunde forstaae, at man gif den modsatte Bei, at man nemlig lod Dyrctidstillæget falde i samme Forhold, som Gagen voxede, og i Tilfælde af, at der maatte fremkomme et saadant Forslag, vilde jeg finde mig opfordret til at stemme derfor. Saavidt har jeg imidlertid ikke troet at burde gaae; mit Forslag gaaer ikke videre, end til at bestemme, at den lavere lønede Embedsmand skulde have det Samme i Tillæg, som den høiere Lønnede, under den Grændse, som her er sat. Jeg er nemlig gaaet ud fra, at alle de Embedsmænd, hvorom her er Tale, ere aflagte saaledes, at de under ordinære Omstændigheder kunne have et anstændigt Udkomme, og at det altsaa kun er Fordyrelsen af de forskjellige Gjenstande, med ander Ord Dyrctidens Tryk, som skal erstattes. I saa Henseende har Udvalget, og jeg troer, det vil holde Stik, udfundet, at 30 Rbd. er det Beløb, som for en enkelt Person maa antages at kunne dække det nævnte Tryk, og har jeg lagt dette Beløb saaledes til Grund, at alle de Betjente, som ere ugifte, erholve et Tillæg af 30 Rbd., hvorimod alle de, som ere gifte eller Familieforsørgere, erholve Beløbet fordoblet eller en Sum af 60 Rbd. Jeg skal ikke opholde Thinget videre; mit Forslag er saa simpelt og forstaaeligt, at det egentligt ikke behøvede nogen Motivering, og jeg vil slutte med at anbefale det paa det Bedste. Jeg er af den Formening, at Dyrctidstillæget paa denne Maade vil blive mere ligeligt og retfærdigt fordeelt, og jeg formoder, at Statskassen vil staae sig bedre ved, at Sagen ordnes paa denne Maade. Jeg troer at vide, at der er flere af de Herrer, som ere enige i det Princip, der er opstillet i mit Forslag, men som mulig-

ikke kunne forlige sig med de Tale, som dertil ere opførte; i saa Henseende vilde jeg dog meget bede de ærede Herrer ikke at nægte Forslaget deres Stemmer, da en Forandring i Tallene jo meget let kan foretages ved den paafølgende Behandling. For mig er det kun Principet om at gjøre, at det Dyrctidstillæg, som gives, bliver lige for Alle, og ikke foreges eller stiger, fordi de Vedkommende ere saa lykkelige, at være gunstigere stillede med Hensyn til Gageringen.

Frolund: Ja, uagtet jeg erkjender, at Sagen vistnok nu næsten er udtømt, og jeg ikke kan anføre noget Nyt, maa det dog være mig tilladt at sige et Par Ord til Forklaring af de af mig stillede Vædringsforslag. Mine Vædringsforslag stille sig væsentlig fra de andre foreliggende Forslag med Hensyn til de opstillede Grændser. Det er nemlig min Mening, at de Ugifte, som have 400 Rbd., ikke skulle have noget Tillæg, hvorimod jeg paa den anden Side mener, at det med Hensyn til de Gifte kunde være billigt, at stige op med Gagetillæget til dem, som have 800 Rbd. i inclusive, saaledes at Enhver, som ikke har over 800 Rbd., faaer et Tillæg, og navnlig det Tillæg, som her er opført. Jeg troer, at det Tillæg, som den ærede Finantsminister har foreslaaet, er noget vel rundeligt, og jeg har derfor stillet nogle Vædringsforslag til det Forslag, som foreligger i Udkastet, idet det er min Hensigt med disse Forslag at bringe Thinget, hvis jeg formaaer det, til at antage Finantsministerens Forslag til § 1 med de af mig foreslaaede Forandringer. Den Indvending, som er reist imod at skjelne mellem Gifte og Ugifte, kan jeg ikke erkjende for gyldig. Jeg troer, at man maa skjelne imellem dem her, hvor der ikke er Tale om et Lønningstillæg, men kun ligefrem om at give Vedkommende en Hjælp paa Grund af de knappe Løder. Det er altsaa, jeg gjentager det, egentligt kun med Hensyn til Grændserne for denne Hjælp, at mit Forslag adskiller sig fra de andre, idet jeg mener, at de Ugifte ikke behøve et saa høit Tillæg opad som det, der er foreslaaet i Loven, medens jeg paa den anden Side troer, at det kunde være billigt, at lade de Gifte stige noget høiere. Forøvrigt er Forskjellen med Hensyn til den